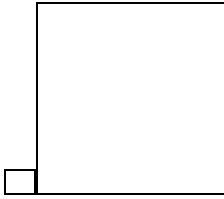
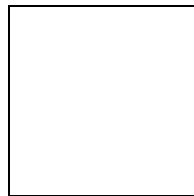

Hội thúc đổi mới mô hình quản lý đô thị ở châu Á

Ngày 23/6, các đại biểu dự Diễn đàn Đô thị châu Á-Thái Bình Dương lần thứ 5, đang diễn ra ở thủ đô Bangkok của Thái Lan, đã kêu gọi các nước trong khu vực đổi mới mô hình quản lý đô thị để đảm bảo sự phát triển bùng nổ của các đô thị thân thiện với người nghèo và an toàn trước các tác động của tình trạng biến đổi khí hậu.

Một đô thị ở châu Á

Với chủ đề “Các thành phố của cơ hội: Đối tác vì tương lai bền vững và bao quát,” diễn đàn năm nay nhấn mạnh với nhịp độ mỗi tháng có thêm một đô thị mới có quy mô cỡ thành phố Singapore và tạo ra hơn 80% tăng trưởng kinh tế khu vực, các đô thị châu Á-Thái Bình Dương thực sự là những trung tâm động lực của tăng trưởng kinh tế, xã hội và văn hóa.

Tuy nhiên, những đô thị này cũng đặc biệt dễ bị tổn thương trước thảm họa thiên nhiên và các hiểm họa do những điều kiện thời tiết cực đoan gây ra.

Hơn 50% số đô thị ở các vùng bờ biển thấp hoặc đồng bằng đối mặt với nguy cơ cao bị lũ lụt tàn phá. Do biến đổi khí hậu, tần số và cường độ của các biến động thời tiết cực đoan trong khu vực ngày càng lớn.

Theo Noeleen Heyzer, Phó Tổng Thư ký Liên hợp quốc và Thư ký chấp hành UNESCAP, sự bùng nổ của các đô thị ở châu Á-Thái Bình Dương cũng tạo ra những bất bình đẳng lớn về kinh tế và xã hội.

Có khoảng 35% số dân cư các đô thị trong khu vực không được tiếp cận một cách thích hợp với nhà ở, các dịch vụ thiết yếu của cuộc sống, những cơ hội có thu nhập cũng như tham gia hoạch định các vấn đề tác động đến cuộc sống hàng ngày của họ.

Bà nhấn mạnh để phát triển bền vững và bao quát, những đô thị này cần xử lý đồng bộ các vấn đề tăng trưởng kinh tế, bền vững của môi trường, giảm đói nghèo và thích nghi với biến đổi khí hậu./.

(TTXVN/Vietnam+)

Mô hình quản lý đô thị

Theo anninhthudo.vn - 4 năm trước

(ANTĐ) - Trong chương trình nghị sự kỳ họp thứ 3 Quốc hội khoá XII, các đại biểu đã thảo luận, xem xét việc mở rộng địa giới hành chính và không gian đô thị Thủ đô Hà Nội.

Bộ máy hành chính quản lý, điều hành một đô thị có diện tích gấp 3, dân số gấp 2 lần hiện nay sẽ được tổ chức như thế nào? Đây thực sự là một vấn đề hệ trọng thu hút sự quan tâm sâu sắc của nhà quản lý, các chuyên gia và đông đảo nhân dân.

Một trong những câu hỏi đặt ra là: Bộ máy hành chính sẽ được tổ chức và hoạt động theo mô hình nào? Dù lựa chọn mô hình gì thì mục đích cuối cùng vẫn là: Tổ chức tinh gọn, khả năng xử lý nhanh, hiệu quả tối ưu.

Theo xu hướng hội nhập thế giới, Nhà nước chỉ “lái thuyền” chứ không “chèo thuyền” và “Nhà nước gầy đi xã hội béo ra”, thì thực hiện mô hình Hội đồng nhân dân (HĐND) một cấp ở thành phố là phù hợp với xu thế quốc tế.

Thật ra việc bỏ HĐND cấp quận và phường đã có định hướng của Nghị quyết Trung ương V. Chính phủ sẽ trình Quốc hội xem xét, ban hành Nghị quyết thí điểm ở TP.HCM và Hà Nội.

Theo nhiều chuyên gia, bỏ HĐND cấp quận và phường là bước cải cách đầu tiên phải thực thi để thực hiện từng bước chính quyền đô thị nhằm có một chính quyền tập trung, thống nhất, đáp ứng nhu cầu quản lý đô thị lớn như Hà Nội và TP.HCM.

Tổ chức đô thị phải hợp với bản chất đô thị. Đó là một “cơ thể” thống nhất, chỉ có một cấp chính quyền tự “bung nở” chứ không phải là “lắp ghép” nhiều “mảnh” chính quyền lại với nhau.

Một chuyên gia cải cách hành chính phân tích rằng, đô thị có những đặc thù khác hẳn nông thôn. Đô thị đòi hỏi tính tập trung cao độ và thống nhất, quản lý không cắt khúc, mệnh lệnh hành chính trên một đô thị phải xuyên suốt từ trên xuống dưới.

Bởi vì địa giới hành chính giữa thành phố, quận, huyện, phường rất gần nhau, không thể chia cắt được, vì thế đòi hỏi một quyết định hành chính phải được “bấm nút” từ trung tâm hành chính duy nhất là thành phố chứ không thể tùy tiện theo từng quận, huyện. Ví như, muốn mở một con đường, lắp đặt hệ thống điện, nước không thể để một quận đứng ra làm.

Hoặc như sắp xếp, lập lại trật tự lòng đường, vỉa hè cũng vậy. Thanh tra quận khi đẩy hàng rong từ quận này, họ lại chạy sang quận khác, cứ thế lòng vòng như đèn kéo quân. Quản lý đô thị không thể có sự tách biệt mà phải là một khối thống nhất.

Chẳng hạn, việc quản lý hạ tầng đô thị không thể phân ra từng mảng như hiện nay mà phải có một cơ quan quản lý chung với một “nhạc trưởng” chỉ huy. Tức là sẽ quản lý theo dự án, thực hiện đồng bộ hoàn chỉnh rồi mới giao cho chính quyền quản lý.

Như hiện nay, mỗi ngành một sở, mạnh sở nào sở nấy làm. “ăn cây nào rào cây ấy” dẫn đến sự phối hợp giữa các sở, ngành chuyên môn rất “vênh” nhau. “Phác thảo” chính quyền đô thị chỉ cần hai cấp. Một là chính quyền cấp thành phố, hai là cấp dưới thành phố.

Quy mô của cấp dưới này lớn hơn khoảng 2-3 cấp phường hiện nay, nhưng nhỏ hơn 2-3 cấp quận hiện nay. Trong tương lai, chính quyền hai cấp này rồi cũng là quá độ, chỉ còn lại cấp thành phố, cấp dưới chỉ đóng vai trò hình thức để phân bổ khu vực.

Các thành phố lớn của các nước phát triển trên thế giới hiện nay, hầu hết đều tổ chức theo mô hình này. Chính quyền đô thị một cấp HĐND thành phố là mô hình hiện đại, phù hợp với đặc tính của đô thị lớn như Hà Nội, TP.HCM.

Mọi hoạt động trong chính quyền đô thị đều chịu sự chỉ đạo, quản lý trực tiếp của cấp thành phố. Như vậy cấp chính quyền thành phố sẽ làm việc tập trung hơn, trách nhiệm rõ ràng hơn. Trung ương cũng dễ chỉ đạo, dễ quy trách nhiệm hơn.

Có ý kiến lo ngại, nếu bỏ HĐND cấp quận, huyện, phường sẽ thu hẹp quyền có đại diện của người dân. Hướng giải quyết là số đại biểu HĐND TP sẽ tăng lên để mỗi quận, huyện có một tổ đại biểu; đồng thời số đại biểu chuyên trách sẽ tăng để hoạt động giám sát tốt hơn.

Hiện tại số đại biểu chuyên trách của HĐND TP vừa ít vừa làm công việc chuyên môn. Bỏ HĐND cấp quận, huyện, phường sẽ tiết kiệm tài chính, nhân lực và tránh tình trạng “dẫm chân” lên nhau của HĐND các cấp.

Quốc hội và HĐND TP đại diện cho quyền lợi, quyền làm chủ của người dân mới thực sự quyết định nhiều việc quan trọng, chứ HĐND quận, huyện, phường đâu có quyết được việc gì to tát. HĐND TP phải có thực quyền, các đại biểu phải thực sự độc lập.

Các phương án thí điểm mô hình quản lý đô thị

Trong báo cáo chính trị tại Đại hội Đảng bộ TP.HCM lần VIII có đề cập nội dung: “Tăng cường quản lý nhà nước về đô thị: xây dựng đề án, kiến nghị trung ương cho làm thí điểm mô hình chính quyền đô thị ở TP”. Để góp phần nghiên cứu thí điểm mô hình quản lý đô thị, chúng tôi xin đề xuất các phương án và bước đi sau:

Phương án 1: Giữ nguyên ba cấp như hiện nay - TP, quận và phường - nhưng tổ chức lại các cơ quan tham mưu giúp việc của UBND các cấp.

Cấp TP: TP là cấp chính quyền hoàn chỉnh, có HĐND và UBND theo luật định, thực thi nhiệm vụ là một đơn vị kinh tế kế hoạch, ngân sách. Giúp việc cho chủ tịch UBND TP có các cơ quan tham mưu giúp quản lý nhà nước có thể chia thành năm khối: khối nội chính; khối hạ tầng đô thị; khối văn hóa xã hội; khối kinh tế kỹ thuật; khối ngành dọc trung ương.

Trong khối nội chính và khối kinh tế kỹ thuật có một loại cơ quan làm tham mưu tổng hợp cho UBND một cách trực tiếp (văn phòng UBND, thanh tra, tư pháp, tài chính, kinh tế kế hoạch, khoa học công nghệ, nội vụ, xây dựng, tài nguyên môi trường). Các cơ quan này tập trung về khu hành chính tập trung, các sở này thụ lý hồ sơ để chủ tịch hoặc các phó chủ tịch cấp phép hay ban hành các văn bản quản lý nhà nước thực hiện “một cửa”.

Cấp quận: thực hiện quy chế “một cửa, một dấu”, tổ chức lại các phòng ban chuyên môn thành bốn khối nội chính, kinh tế, văn hóa - xã hội, văn phòng gom về khu hành chính tập trung của mỗi quận.

Cấp phường: rà soát, sửa đổi, bổ sung “qui định về chức năng, nhiệm vụ, tổ chức bộ máy chính quyền cấp phường”.

Phương án 2 (nhẹ quận, nặng phường): Cũng còn đủ ba cấp nhưng chuyển chủ yếu nhiệm vụ quản lý hành chính nhà nước của quận xuống cho phường.

- Tổ chức cấp TP như phương án 1.

- Thực hiện phương châm đưa hành chính xuống cơ sở gần dân. Áp dụng triệt để nguyên tắc tản quyền hành chính “việc gì cấp dưới làm được có đủ điều kiện thì để cấp dưới làm”. Về cơ bản cấp TP vẫn giữ nguyên.

Cấp quận không có HĐND, chỉ có nhóm đại biểu HĐND TP ở quận. Quận lúc này làm nhiệm vụ kiểm tra giám sát hành chính đối với phường, quận được TP ủy quyền cho một số công việc. Phường có qui mô lớn (trên dưới 40.000 dân), phường không có HĐND, cần thay vào đó xây dựng thiết kế dân chủ để đảm bảo dân chủ trực tiếp của dân. Tăng cường công chức cho phường thực hiện công chức hóa toàn bộ, thực hiện nhiệm vụ của quận trước đây.

Thực hiện chế độ thị trưởng, quận trưởng, phường trưởng.

Phương án 3 (nặng quận, nhẹ phường): Cũng còn đủ ba cấp nhưng cấp phường chỉ là đại diện hành chính của quận trên địa bàn khu vực. Phường là cánh tay nối dài của quận.

Theo chúng tôi, trong bước quá độ (thời kỳ quá độ để có thời gian thích hợp chuẩn bị đội ngũ cán bộ phù hợp với một mô hình tổ chức gọn nhẹ, năng động hơn), TP có thể chọn một trong hai phương án 2 hoặc 3.

Phương án 4: Sau một thời gian thực hiện phương án 2 (hoặc 3), tổng kết rút kinh nghiệm rồi mới tiến tới thực hiện phương án 4 - phương án 4 là cái đích cuối cùng xây dựng một mô hình tổ chức quản lý đô thị tối ưu (giống như các TP lớn trên thế giới như Tokyo, Paris...). Theo phương án này chỉ còn hai cấp: cấp TP và cấp cơ bản. Về nguyên tắc, các bước đi phải thận trọng có chuẩn bị đầy đủ về cơ chế, đội ngũ công chức. Thể

thức tiến hành phương án 4 là giảm dần vai trò quản lý hành chính của một cấp nào đó chuyển dần sang chức năng giám sát và là đầu mối cho cơ quan phối hợp chung các chương trình phát triển đô thị trên địa bàn.

Về mặt tổ chức cấp TP vẫn giống phương án 1. Đối với cấp cơ bản qui mô như thế nào cần xem xét thêm. Dưới cấp cơ bản tùy vùng, tùy thời gian có thể tổ chức các tổ công tác ở các điểm giải quyết các dịch vụ hành chính công... tùy tình hình công việc cụ thể.

Theo chúng tôi, quá trình chuyển đổi tổ chức bộ máy chính quyền TP phải có bước đi qua nhiều giai đoạn. Lộ trình này ngắn hay dài tùy thuộc vào việc chuẩn bị khung pháp lý, cơ chế vận hành và trình độ đội ngũ công chức. Quá trình tiến hành phải vừa làm vừa nhìn lại đánh giá, làm đến đâu chắc đến đấy, từng bước thực hiện từ thấp đến cao.

Công việc nghiên cứu đóng góp tìm ra một mô hình tổ chức tối ưu rất cần có sự đóng góp tập trung trí tuệ cao của các nhà nghiên cứu và các nhà quản lý nhiều kinh nghiệm. Đặc biệt là phải tập trung nghiên cứu khi giảm cấp hành chính thì hoạt động của cả hệ thống chính trị tương ứng của cấp đó tổ chức và hoạt động như thế nào. Vấn đề này cần được xử lý rõ ràng thống nhất cao trước khi tiến hành thí điểm mô hình quản lý đô thị.

DIỆP VĂN SƠN

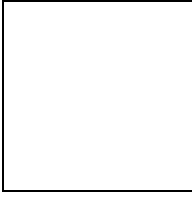
Việt Báo (Theo_TuoiTre)

[Quản lý bằng mô hình nào](#)

[cuu duong than cong. com](#)

Bộ Xây dựng cho biết mỗi tháng tại Việt Nam có một **khu đô thị mới** mọc lên. Nhưng theo **PGS.TS Nguyễn Minh Hoà**, trưởng bộ môn đô thị học trường đại học KHXH&NV TP.HCM, thì luật về quản lý hành chính hiện nay không hề có cấp khu mà chỉ có tỉnh/thành, quận/huyện, phường/xã, thị trấn, thị xã hay thành phố.

Ông Hoà đặt vấn đề: đã không có khu thì cũng không có chức danh chủ tịch hay khu trưởng. Như vậy, những khu đô thị mới như Phú Mỹ Hưng, Thủ Thiêm, Tây Bắc, Hiệp Phước, khu đô thị đại học Quốc gia TP.HCM... thuộc cấp nào quản lý?

Khu đô thị mới Phú Mỹ Hưng, quận 7, TP.HCM - Ảnh: Lê Hồng Thái

Theo lẽ thường, khu đô thị mọc ở địa phương nào thì do địa phương đó quản lý, thưa ông?

Vì vậy mới có chuyện treo ngoe là một khu đô thị được xây dựng hoành tráng, quy mô dân số lớn, trình độ dân trí cao lại thuộc sự quản lý của chính quyền xã. Ví dụ như khu dân cư Trung Sơn thuộc sự quản lý của xã Bình Hưng, huyện Bình Chánh, khu đô thị đại học Quốc gia TP.HCM thuộc phường Linh Trung, quận Thủ Đức.

Cách quan hệ chức năng này làm nảy sinh rất nhiều vấn đề khó xử, và mâu thuẫn. Chẳng hạn chủ tịch xã không thể quyết được những vấn đề liên quan đến đất đai, xây dựng, quản lý một khu dân cư hiện đại, bởi lẽ tiêu chí và quyền hạn của một xã nông thôn hoàn toàn khác với một phường, một khu dân cư đô thị. Chính vì thế mà hiện nay khi có sự cố xảy ra về an ninh trật tự, cháy nổ, cần chỉ đạo về quy hoạch, kiến trúc, tổ chức dân cư thì không biết tìm đến địa chỉ nào. Khi mà cư dân Phú Mỹ Hưng và ban quản lý khu mâu thuẫn gay gắt về việc truy thu tiền sử dụng đất dẫn đến bế tắc là một trong nhiều ví dụ về sự bất hợp lý trong việc quản lý nhà nước các khu dân cư mới này.

Vậy theo ông làm sao để thay đổi được điều này?

Phải thay đổi mau chóng trong tư duy, quan niệm và luật để tiến tới thay đổi trạng thái này, vì quá trình đô thị hoá theo chiều rộng vẫn tiếp tục với tốc độ nhanh. Nhưng để làm điều này thì Hà Nội, TP.HCM phải được gọi là vùng đô thị hay đại đô thị. Với cách tổ chức này thì các khu đô thị mới như Hiệp Phước, Phú Mỹ Hưng, Thủ Thiêm sẽ được gọi là thành phố hay thị trấn. Tuy nhiên chúng ta phải chấp nhận một bước quá độ là có ban quản lý khu đô thị mới đến khi mà cơ sở hạ tầng kỹ thuật, hạ tầng xã hội và dân cư ổn định thì phải chuyển giao cho cấp quản lý hành chính là uỷ ban nhân dân thị trấn, ban quản lý khu cũng như ban tự quản không có chức năng quản lý nhà nước. Cần nói thêm là mô hình này rất phổ biến ở các nước trên thế giới và các nước trong khu vực, tôi thấy họ gọi là thành phố hay thị trấn. Ví dụ như thủ đô của Philippines bao gồm 16 thành phố và hàng chục thị trấn.

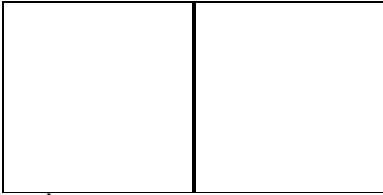
Nếu cứ để những tồn tại này diễn ra, hậu quả sẽ là gì thưa ông?

Hãy hình dung khi có chuyện mất an ninh trật tự tại khu đô thị đại học, đáng lẽ bản thân lực lượng an ninh ở đây có thể xử lý nhưng vì không có thẩm quyền nên lại phải viện đến công an phường, trong khi ông phường này nói đây là chuyện nội bộ của đại học, vậy là không hay rồi.

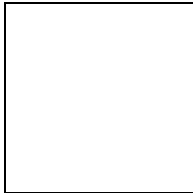
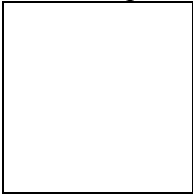
Mà như chúng ta biết một khu dân cư có biết bao nhiêu chuyện liên quan đến hành chính, an ninh, môi trường hàng ngày, do vậy nên xây dựng quy chế mới để chuyển các khu dân cư này thành các đơn vị hành chính độc lập có thực quyền trong quản lý hành chính nhà nước. Như thế cả người dân và cơ quan công quyền cùng có lợi.

Tùng Quang (thực hiện)

Định hướng xây dựng và thiết kế mô hình quản lý đô thị cho TPCT

Nhằm giúp cho nhóm thực hiện đề tài “Xây dựng mô hình quản lý đô thị cho TPCT” có thêm nhiều thông tin, cách nhìn nhận, phân tích vấn đề góp phần nâng cao tính khoa học của đề tài, sáng ngày 1/8, Trung tâm Nghiên cứu Đô thị và Phát triển TPHCM phối hợp với Sở Nội vụ, Sở Khoa học và Công nghệ TPCT tổ chức Hội thảo khoa học với chủ đề “Định hướng xây dựng và thiết kế mô hình quản lý đô thị cho TPCT – giải pháp thực hiện”.

Tại hội thảo, các đại biểu tập trung thảo luận và làm rõ thêm 1 số vấn đề về những yêu cầu xây dựng mô hình quản lý đô thị đối với TPCT và thiết kế mô hình quản lý đô thị cho TPCT và giải pháp thực hiện.

Cụ thể như: sự khác biệt trong cấu trúc, đời sống giữa nông thôn và thành thị đòi hỏi phải có mô hình quản lý nhà nước đặc thù, tương ứng với tính chất của từng vùng.

Sự phát triển kinh tế – xã hội, sự phức tạp hóa quan hệ xã hội đô thị đặt ra yêu cầu bức thiết xây dựng mô hình quản lý nhà nước đặc thù cho TPCT trong bối cảnh hiện nay.

Vai trò động lực của TPCT đối với sự phát triển của vùng ĐBSCL; cấu trúc bộ máy quản lý đô thị của TPCT và các vấn đề nảy sinh trong quá trình phát triển đô thị; mối quan hệ giữa Trung ương và địa phương. Đội ngũ quản lý đô thị của TPCT và vấn đề đáp ứng đối với yêu cầu quản lý, đánh

giá tính hiệu quả của bộ máy quản lý cũng như thực trạng của đội ngũ quản lý trong việc thích ứng với tình hình phát triển đô thị tại TPCT.

Tại hội thảo, các đại biểu thảo luận về tiêu chí và định hướng xây dựng mô hình tổ chức quản lý nhà nước về đô thị ở TPCT và đề xuất mô hình tổ chức bộ máy và hoạt động quản lý nhà nước đặc thù của TPCT đối với vai trò trực thuộc trung ương và các giải pháp thực hiện mô hình quản lý đô thị cho TPCT./.

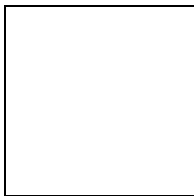
Kiều Nhi - Tấn Hùng

Mô hình nào cho các đô thị đang trên đà mở rộng của Việt Nam ?

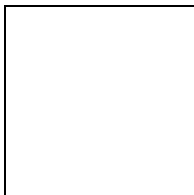
[Share on facebook](#) [Share on twitter](#) [More Sharing Services](#) [0](#)

24-05-2008, 10:00

6 bình luận

cuu duong than cong. com

Cùng với sự phát triển của nền kinh tế quốc gia thì mở rộng địa giới các đô thị vốn có là xu thế tất yếu, tuy nhiên việc mở rộng địa giới hành chính của các đô thị vốn có cũng gặp không ít trở ngại, đặc biệt là thách thức về việc giảm bớt sự chênh lệch về phát triển giữa khu vực mới và cũ trong cùng một đô thị cũng như giữa các trung tâm đô thị với nhau.

Từ những năm 1960, việc đô thị hoá diễn ra nhanh chóng tại nhiều quốc gia kèm theo đó là những thách thức liên quan giao thông, rác thải đô thị, ô nhiễm môi trường, nhà ở cho người thu nhập thấp tại các đô thị đông đúc và quy hoạch kém... buộc chính quyền phải chuyển đổi chiến lược quy hoạch đô thị bằng cách xây dựng các thành phố mới (được quy hoạch một cách hệ thống hơn) xung quanh các đô thị vốn có nhằm giảm thiểu việc tập trung các thành phố lớn và cố gắng tạo nên nhiều trung tâm đô thị trên toàn quốc thay vì quá tập trung vào một vài thành phố lớn như trước đây. Có thể thấy chính sách này được áp dụng ở nhiều nước. Ví dụ tại Anh chính quyền xây dựng thành phố Crawley và Milton Keynes gần London, Poundberry gần Dorset. Tại Pháp Villeneuve-d'Ascq ở ngoại vi Lille, l'Isle d'Abeau gần Lyon, Ouest Provence ở ngoại ô Marseille. Đặc biệt tại Pháp để giảm gánh nặng tập trung cho thủ đô Paris, người ta cho xây dựng thêm 5 đô thị vệ tinh ở vùng phụ cận gồm Cergy-Pontoise, Évry, Marne-la-Vallée, Sénart et Saint-Quentin-en-Yvelines,

Để giải quyết những khó khăn do việc mở rộng địa giới hành chính một cách máy móc, xu thế của quy hoạch đô thị hiện đại là phát triển các đô thị vệ tinh nhằm san sẻ bớt gánh nặng cho các đô thị sẵn có và góp phần giảm bớt sự chênh lệch về phát triển giữa các khu vực lãnh thổ khác nhau. Tuy nhiên điều này cũng cũng gặp không ít thách thức, trước hết là chính sự phân tán các đô thị sẽ gây ra những khó khăn về mặt quy hoạch cũng như quản lý. Vấn đề đặt ra là tìm kiếm một hình thức hợp tác phù hợp giữa các đô thị vệ tinh và đô thị trung tâm.

Quy hoạch đô thị phải được đặt trong tổng thể chính sách quy hoạch lãnh thổ nói chung, đặc biệt với quốc gia có phần lớn dân cư vẫn sống ở nông thôn như Việt Nam. Theo đó quy hoạch lãnh thổ là tổng hợp các hoạt động được khởi xướng và điều hành bởi nhà nước nhằm liên kết các khu vực lãnh thổ với mục tiêu phát triển kinh tế, phân bố lại dân cư, hệ thống giao thông và thông tin liên lạc, dần tiến tới xóa bỏ sự chênh lệch về phát triển giữa các vùng lãnh thổ khác nhau. Trong đó mục tiêu giảm bớt và dần tiến tới xóa bỏ sự chênh lệch giữa các khu vực, tạo ra sự phát triển hài hòa và bền vững của toàn bộ lãnh thổ quốc gia phải luôn được chú trọng.

Công tác quy hoạch lãnh thổ nói chung và quy hoạch đô thị nói riêng là một hoạt động phức hợp cần sự tham gia tích cực của các nhà hoạch định chính sách từ địa lý, kinh tế, khoa học pháp lý, sinh thái học, nhân chủng học, chính trị học, xã hội học... Trong đó, việc xây dựng một hệ thống pháp luật làm cơ sở cho việc hoạch định các chính sách về quy hoạch lãnh thổ cũng như giải quyết các vướng mắc trong quá trình xây dựng và chỉnh trang đô thị đóng một vai trò quan trọng.

Sau đây là một vài kinh nghiệm từ nước Pháp

Pháp từ trước tới nay tập trung phát triển đô thị quanh khu vực thủ đô Paris và vùng Ile de France, khu vực này có diện tích 12000 km² (1/40 diện tích nước Pháp) nhưng chiếm tới 1/5 dân số cả nước (12 triệu người). Trong vùng Ile de France thì chỉ riêng Paris và khu vực phụ cận đã chiếm tới 90 % dân số của cả vùng trong khi chỉ chiếm 20% diện tích. Việc tập trung quá đông dân cư trên một khu vực lãnh thổ nhỏ hẹp tạo ra không ít khó khăn cho các nhà quản lý đô thị, đặc biệt là nạn ùn tắc giao thông và ô nhiễm không khí do một lượng lớn hàng triệu xe hơi gây ra. Tránh mắc lại những hạn chế do việc quy hoạch theo mô hình « siêu đô thị » từ mấy chục năm nay các nhà quy hoạch Pháp tập trung phát triển mô hình đô thị vệ tinh quanh các trung tâm đô thị vốn có, xem đây là chiến lược hợp lý và mang tính bền vững nhằm giảm bớt áp lực và gánh nặng về dân cư, nhà ở và giao thông cho các đô thị lâu đời của Pháp, đồng thời tạo điều kiện giảm dần sự chênh lệch về phát triển giữa các khu vực lãnh thổ.

Vấn đề đặt ra trong việc xây dựng các thành phố vệ tinh không chỉ là xây dựng một hệ thống giao thông và giao thông công cộng liên đô thị nối kết chúng lại với nhau (Như một số ý kiến gần đây trên các báo chí Việt nam, ví dụ ý kiến của tác giả Nguyễn Đỗ Dũng từ Canada, TT ngày 01/04) mà tổng thể và đồng bộ hơn cần một khuôn khổ pháp lý phù hợp để liên kết các thành phố vệ tinh với đô thị trung tâm nhằm tận dụng và phát huy được thế mạnh của mỗi đơn vị lãnh thổ. Bởi vì ngay tại một nước phát triển và có ngành quy hoạch phát triển lâu đời như Pháp thì các xã phường nhỏ cũng thiếu phương tiện cần thiết để đảm bảo các nhiệm vụ ngày càng trở nên phức tạp và chi phí cao.

Nhằm tạo điều kiện cho sự phát triển hài hòa giữa các đô thị trung tâm và các đô thị vệ tinh quanh nó, những năm gần đây tại Pháp thường sử dụng thuật ngữ « hợp tác liên đô thị »

(intercommunalité hay coopération intercommunale), vốn được manh nha hiện từ cuối thế kỉ 19, hình thức hợp tác liên đô thị được chú trọng phát triển từ đầu những năm 90, đặc biệt là trong khuôn khổ luật ngày 6 tháng 2 năm 1992. Trong vòng 10 năm sau đó, hình thức quản lý này có được một chỗ đứng vững chắc trong lĩnh vực quy hoạch và quản lý đô thị, với sự tiếp sức của luật Chevènement ngày 12 tháng 7 năm 1999 về đơn giản hóa phương thức hợp tác và liên kết chuỗi đô thị.

Dưới góc độ pháp lý thì các đô thị trung tâm và đô thị vệ tinh vẫn là các đơn vị hành chính độc lập, có thẩm quyền riêng biệt (hệ thống hành chính của Pháp là phân quyền và tản quyền, khác với hình thức tập quyền của hệ thống hành chính Việt Nam), vấn đề đặt ra khi phát triển hình thức đô thị vệ tinh là tạo ra một khuôn khổ pháp lý thuận lợi và hiệu quả cho sự hợp tác và hỗ trợ lẫn nhau trong quá trình phát triển giữa đô thị trung tâm và các đô thị vệ tinh.

Khi các đô thị quyết định gộp lại nhằm cùng thực thi một số nhiệm vụ nào đó, như thu dọn và xử lý rác, cấp thoát nước, giao thông công cộng, hay cùng xây dựng 1 chiến lược, dự án phát triển, quy hoạch và chỉnh trang đô thị, các đơn vị này có thể lập ra các « cơ quan công quyền về hợp tác liên đô thị » mà thành viên được cử từ đại diện của các đô thị thành viên.

Như vậy có thể thấy, thẩm quyền mà các cộng đồng liên đô thị được thực thi khá đa dạng : Thu dọn và xử lý rác thải, cấp thoát nước, giao thông công cộng, quy hoạch và chỉnh trang đô thị, xây dựng đường sá, nhà ở, các công trình văn hóa và thể thao.... Hình thức hợp tác liên đô thị này thực tế giải quyết được những khó khăn về quản lý do việc phân tán các đô thị gây ra, đồng thời không phá vỡ cấu trúc và địa giới của các đô thị hiện có.

Theo quy định của Pháp, liên kết chuỗi đô thị được tổ chức theo 3 cấp độ, phụ thuộc vào quy mô dân số của nhóm đô thị đó :

- Chuỗi liên kết các xã (Communauté de communes, chủ yếu ở khu vực nông thôn), tập hợp các đơn vị lãnh thổ cấp xã với mục tiêu liên kết các đơn vị này nhằm xây dựng đề án quy hoạch và phát triển của các đơn vị thành viên.
- Chuỗi liên kết đô thị trung tâm và vùng ngoại vi (Communauté d'agglomération) cho các chuỗi đô thị có quy mô dân số từ 50.000 đến 500.000.
- Chuỗi liên kết đô thị (Communauté urbaine), áp dụng cho các đô thị có dân số hơn 500.000 người).

Hai hình thức liên kết cuối có mục tiêu xây dựng và quản lý đề án phát triển chung của chuỗi đô thị trong lĩnh vực quy hoạch lãnh thổ.

Các đơn vị thành viên phân bổ ngân sách cần thiết để cơ quan hợp tác liên đô thị có đủ khả năng tài chính thực hiện các nhiệm vụ đã phân bổ. (Luật mới năm 2004 cho phép các thiết chế này có ngân sách riêng phân bổ từ các cấp hành chính cao hơn là vùng và tỉnh cũng như nhận phân bổ từ ngân sách quốc gia)

Cho tới nay hơn 84% dân số Pháp sống trong các khu vực lãnh thổ áp dụng chiến lược liên kết chuỗi đô thị này (tổng cộng 160 chuỗi liên kết khác nhau) cho thấy sự thành công của đề án.

Có thể thấy, việc tạo ra một cơ sở pháp lý thuận lợi cho việc hợp tác liên kết giữa các thành phố vệ tinh và đô thị trung tâm đóng vai trò rất quan trọng, vì nó giúp đô thị thành viên đóng góp và huy động các phương tiện của mình nhằm đảm bảo hoạt động tối ưu nhất của dịch vụ công cộng ở địa phương (ví dụ như vấn đề thu dọn và xử lý rác thải sinh hoạt hay giao thông công cộng liên vùng). **Liên kết chuỗi đô thị tạo điều kiện thuận lợi cho việc phát triển kinh tế địa phương cũng như đẩy mạnh chính sách quy hoạch và chỉnh trang đô thị.**

Ở tầm quốc gia, với sự đồng thuận của các đơn vị hành chính tạo ra một chiến lược chung cho phép giải quyết những thách thức mang tính toàn cục trong vấn đề chỉnh trang lãnh thổ, cụ thể là những vấn đề phát sinh trong phát triển đô thị và kèm theo đó là những hệ lụy của hiện tượng thu hẹp không gian nông thôn do mở rộng đô thị và phát triển các khu công nghiệp tập trung.

Liên kết chuỗi cho phép các địa giới lãnh thổ tạo ra một cơ quan công quyền chung chuyên biệt nhằm đảm bảo thực thi một số chức năng mang tính thường xuyên (thu nhặt và xử lý rác thải đô thị, cấp thoát nước, giao thông công cộng), hoặc là cùng xây dựng các đề án phát triển kinh tế- xã hội, quy hoạch, chỉnh trang và quản lý đô thị. Cũng nên chú ý rằng các cấu trúc liên lãnh thổ này khác với các đơn vị hành chính lãnh thổ độc lập ở chỗ nó chỉ có một số thẩm quyền hạn chế (phân định rõ chức năng và thẩm quyền khi thành lập). Hợp tác liên đô thị không phải là hình thức sáp nhập các đơn vị lãnh thổ khác vào một đô thị trung tâm như hình thức mở rộng địa giới thủ đô Hà Nội đang được đề trình tại Việt Nam.

Mô hình liên kết chuỗi đô thị tuy mới mẻ nhưng đã được áp dụng tại một số quốc gia khác, ví dụ như tại vùng Québec (Canada) với cộng đồng liên kết đô thị Montréal được tạo ra vào năm 1970 và nhường chỗ cho hình thức « Montréal mới » gồm các đơn vị hành chính cũ được hợp nhất và phát triển với một chu vi rộng lớn hơn.

Tại một số quốc gia châu phi do ảnh hưởng của thời kì lục địa nên chịu nhiều ảnh hưởng của cách thức tổ chức đô thị của pháp. Nhiều thành phố lớn được tổ chức theo mô hình liên kết chuỗi đô thị. Ví dụ như Bamako của Mali, Niamey của Niger, Dakar của Senegal, thành phố lớn nhất của Maroc Casablanca...

Tại Châu Âu một số quốc gia cũng áp dụng hình thức này, ví dụ như các thành phố thuộc vùng walloni của Bỉ như Charletoi, Liège, Mons- Borinage...

Mô hình nào cho các đô thị đang trên đà mở rộng của Việt Nam ?

Thay vì mở rộng địa giới hành chính của các đô thị một cách máy móc, Việt Nam có thể học tập kinh nghiệm phát triển đô thị vệ tinh theo mô hình của Pháp, đặc biệt là cách thức đảm bảo sự hợp tác và liên kết nhằm phát triển bền vững giữa các thành phố vệ tinh và đô thị trung tâm.

Trong 3 loại hình liên kết chuỗi đô thị đề cập ở trên, mô hình chuỗi liên kết đô thị (Communauté urbaine) là hình thức hợp tác liên kết phù hợp với các đô thị lớn của Việt Nam như Hà Nội, Hải Phòng, Đà Nẵng... (Theo quan điểm của các nhà quy hoạch Pháp thì đô thị trên 500.000 dân được xếp vào loại lớn, các nhà quy hoạch Liên xô cũ thì lấy mức 1 triệu dân. Pháp là quốc gia có truyền thống quy hoạch đô thị rất tốt, ngoài thủ đô Paris theo mô hình siêu đô thị Megacity thì các đô thị

còn lại được phân bố đều và rộng khắp cả nước, và chỉ một vài thành phố sắp xỉ quy mô 1 triệu dân)

(TP Hồ Chí Minh đã và đang phát triển theo mô hình siêu đô thị Megacity nhiều đô thị trung tâm ở châu Á như Thượng Hải, Seoul, Bangkok, Manila, cần áp dụng một mô hình quản lý khác phù hợp hơn)

Mô hình hợp tác liên đô thị này được tạo ra bởi luật ngày 31 tháng 12 năm 1966, ban đầu áp dụng cho một số trung tâm đô thị lớn như Bordeaux, Lille, Lyon, Strasbourg, với mục đích giải quyết sự chênh lệch giữa các cấu trúc hành chính đang hiện hành và thực tế về mặt địa giới đang được mở rộng của các đô thị trên.

Luật Chevènement ngày 12 tháng 7 năm 1999 quy định rõ quy mô dân số tối thiểu của các chuỗi liên kết này là 500.000 người trong đó ít nhất có một thành phố dân số hơn 50.000 người.

Để tăng cường sự hợp tác giữa các chuỗi đô thị, một liên đoàn các liên kết đô thị toàn Pháp được thiết lập (ACUF) tập hợp 14 liên kết đô thị.

Liên minh đô thị được quản lý bởi một hội đồng liên minh bao gồm các uỷ viên là thành viên của hội đồng thành phố thành viên.

Luật cũng quy định rõ khi thành lập các liên kết đô thị, các đơn vị thành viên phải san sẻ một số thẩm quyền của mình cho hội đồng trong một số lĩnh vực sau:

**Phát triển kinh tế, xã hội và văn hoá (xây dựng các cơ sở hạ tầng, mua sắm trang thiết bị)*

**Chính trang không gian chung của cộng đồng liên kết (Xây dựng các sơ đồ quy hoạch lãnh thổ hay đề án quy hoạch chung), xây dựng và quản lý hệ thống giao thông công cộng chung.*

**Quản lý nhà ở xã hội (cho người thu nhập thấp)*

**Chính sách đô thị.*

**Các dịch vụ công ích : cấp thoát nước, nghĩa trang, chợ và trung tâm mua sắm.*

**Môi trường đô thị : quản lý rác thải, chống ô nhiễm không khí và tiếng ồn.*

Những « chính quyền » liên kết đô thị này có thể được trao thêm những thẩm quyền khác từ các đô thị thành viên nếu các thành viên này thấy cần thiết.

Nguyễn Quân (nghiên cứu sinh tại viện nghiên cứu pháp lý về xây dựng và quản lý đô thị, ĐH Toulouse 1.)

Loay hoay tìm mô hình quản lý khu đô thị

Thứ hai 22/09/2008 08:17

(ANTĐ) - Mô hình khu đô thị đã xuất hiện tại Hà Nội hơn 10 năm, thế nhưng các cơ quan quản lý vẫn rất lúng túng trong việc quản lý. Nơi thì ô nhiễm, xuống cấp khiến người dân tha thiết muốn được bàn giao việc quản lý hạ tầng cho các cơ quan chức năng. Ngược lại, có nơi đã được bàn giao song chất lượng quản lý lại rất kém.

Chủ đầu tư lo là

Cách thức quản lý hạ tầng của các khu đô thị mới sao cho hiệu quả đang là vấn đề khiến nhiều người băn khoăn. Về cơ bản, việc quản lý hạ tầng trong các khu đô thị mới không khác nhiều so với việc quản lý các đường phố. Nhưng do mỗi nơi có một đặc thù, thêm chuyện nhiều khu đô thị rất thiếu chỗ trồng, giữ xe... nên việc quản lý không tránh khỏi những phức tạp.

Người dân ở Làng Quốc tế Thăng Long nhiều tháng nay có nguyện vọng thực hiện việc bàn giao hạ tầng cho các cơ quan chức năng của thành phố quản lý mặc dù dự án còn chưa hoàn tất việc đầu tư xây dựng. Nguyên do là Ban Quản lý các dự án phát triển nhà và đô thị - Tổng Công ty Xây dựng Hà Nội (chủ đầu tư dự án) với vai trò là đơn vị quản lý vận hành khu đô thị đã không thực hiện đến nơi, đến chốn trách nhiệm của mình. Trật tự giao thông trong khu đô thị rất lộn xộn, không có hệ thống biển báo, hạ tầng xuống cấp chậm sửa chữa, rác thải, nước bẩn không có người dọn...

Bác Nguyễn Đình Hy - Ban Quản trị Làng Quốc tế Thăng Long cho biết, tiếng là khu đô thị nhưng ở đây không có bãi đỗ xe tập trung, xe ô tô đỗ bừa bãi trên vỉa hè, dưới lòng đường...

Trong khi đó ở khu đô thị Trung Hòa - Nhân Chính, việc bàn giao hạ tầng lại được thực hiện theo kiểu nửa vời. Chủ đầu tư của khu đô thị đã bàn giao đường giao thông, đèn đường và... 2m vỉa hè (tính từ mép đường trở vào), cho các đơn vị thuộc Sở Giao thông Vận tải. Phần vỉa hè còn lại vẫn do Công ty Vinasinco - đơn vị thành viên của chủ đầu tư là Tổng Công ty cổ phần Xuất nhập khẩu xây dựng Việt Nam - Vinaconex - quản lý, khai thác.

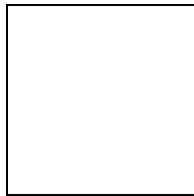
Do thiếu chỗ đỗ xe nên nhiều đoạn vỉa hè của khu đô thị này đã được dùng làm nơi trồng, giữ xe. Nhiều người dân ở đây rất bức xúc vì vỉa hè trở nên chật chội, rất khó đi lại. Có lẽ do một vỉa hè hai người quản nên nhiều chỗ bị hư hỏng, lồi lõm, nhưng không được sửa chữa. Theo bác Hoàng Linh - Ban Quản trị khu đô thị Trung Hòa - Nhân Chính, chất lượng quản lý vỉa hè ở các khu nhà để bán giờ còn không tốt bằng khu tái định cư 17T10, cũng nằm trong khu đô thị Trung Hòa - Nhân Chính.

Bàn giao rồi, dân kêu cũng chịu

Không còn quy củ như trước đây, trên những đoạn đường của khu Bắc Linh Đàm giờ đây đã thấy xuất hiện những túi rác vứt vói, thỉnh thoảng lại bắt gặp những hố ga mất nắp đen ngòm... Thay thế

cho khung cảnh yên tĩnh, ngăn nắp của một khu đô thị là sự ồn ã với những gánh hàng rong, xe thồ, quán nước lấy vỉa hè làm nơi trú ngụ. Cây xanh vốn là “niềm tự hào” của khu đô thị mới Bắc Linh Đàm nay cũng không còn được chăm chút kỹ lưỡng như trước. Cảnh khô, cảnh gãy rơi chông chênh. Quanh các gốc cây là cỏ, cây dại mọc đầy.

cuu duong than cong. com

cuu duong than cong. com

Ông Lê Văn Năm - Giám đốc xí nghiệp phụ trách khu Bắc Linh Đàm và bán đảo cho biết, Tổng Công ty Đầu tư phát triển nhà và đô thị (HUD) đã bàn giao toàn bộ hạ tầng kỹ thuật của khu đô thị mới Bắc Linh Đàm, Định Công, Mỹ Đình II về các cơ quan chuyên ngành của thành phố về giao thông, vệ sinh môi trường quản lý.

cuu duong than cong. com

Ông Lê Văn Năm - Giám đốc xí nghiệp phụ trách khu Bắc Linh Đàm và bán đảo cho biết, Tổng Công ty Đầu tư phát triển nhà và đô thị (HUD) đã bàn giao toàn bộ hạ tầng kỹ thuật của khu đô thị mới Bắc Linh Đàm, Định Công, Mỹ Đình II về các cơ quan chuyên ngành của thành phố về giao thông, vệ sinh môi trường quản lý.

Hiện xí nghiệp chỉ còn quản lý việc vận hành các tòa nhà. Điều đó có nghĩa những việc như thu gom rác thải, thoát nước, chăm sóc cây xanh, duy tu bảo dưỡng công trình hạ tầng kỹ thuật, an ninh trật tự... sẽ không do chủ đầu tư thực hiện nữa. Ông Lê Văn Năm nói: “Nhận được phản ánh của người dân về việc khu vực này, khu vực kia cây xanh bị chết, hay tình trạng đổ rác bừa bãi, hè đường bị đào bới lung tung, mất nắp hố ga... chúng tôi chỉ có thể phản ánh lại với các đơn vị quản lý”.

cuu duong than cong. com

Rõ ràng, chuyện bàn giao hạ tầng tại các khu đô thị mới đang trong tình trạng mỗi nơi một cách. Việc bàn giao hạ tầng của khu đô thị mới cho các cơ quan chức năng của thành phố quản lý là chính xác bởi đây là những hạng mục do ngân sách chi trả. Song, những vấn đề phát sinh, phức tạp trong vấn đề này đang đòi hỏi một quy chế rõ ràng.

Do mỗi nơi có một đặc thù riêng, trong khi nhân lực của các đơn vị về vệ sinh môi trường, quản lý hè đường có hạn, nên có thể tính đến một cơ chế linh hoạt để khuyến khích xã hội hóa công tác quản lý hạ tầng trong các khu đô thị mới. Bác Hoàng Linh đã có một nhận định xác đáng: “Ai quản

không quan trọng, mà quan trọng là quản thể nào cho tốt, cho chuyên nghiệp, cho rõ ràng, minh bạch”.

Ngọc Khánh

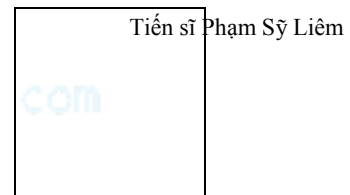
Cần phải thay đổi tư duy để quản lý đô thị tốt hơn

Thứ hai, 09/07/2012, 11:04 GMT+7

Khi phát triển “nóng” sẽ dẫn đến thiếu bền vững, thiếu bản sắc... Đó là những bất cập của đô thị hiện nay mà các nhà quản lý và người dân đều đã nhìn thấy. Không chỉ vậy, một bộ phận dân cư đã và đang phải nhận lãnh những hậu quả xấu từ quá trình này.

Với trách nhiệm và kinh nghiệm trong bộ máy quản lý nhà nước (nguyên Thứ trưởng Bộ Xây dựng) và là một chuyên gia trong lĩnh vực xây dựng, quản lý đô thị, Tiến sĩ Phạm Sỹ Liêm (ảnh), Phó Chủ tịch Tổng hội Xây dựng Việt Nam đã có những chia sẻ với PV Báo SGGP về vấn đề quản lý đô thị hiện nay.

Tư duy quy hoạch của... thế kỷ trước

Tư duy quy hoạch của... thế kỷ trước

Trên rất nhiều diễn đàn, người ta đã chỉ ra căn nguyên của những bất cập đô thị hiện nay. Đó là việc phát triển quá ồ ạt, không theo quy hoạch, chất lượng quy hoạch đô thị còn thiếu và yếu, công tác quản lý còn nhiều hạn chế... Là người tâm huyết với vấn đề quản lý đô thị đã nhiều năm, quan điểm của ông về vấn đề này như thế nào, thưa ông?

- Thật ra, vấn đề đô thị đã bức xúc từ hơn 10 năm trước, vào khoảng từ năm 2000 đến 2005 trở lại đây lại càng bức xúc. Nguyên nhân chính, theo quan điểm của tôi, đó là do tư duy xây dựng và quản lý đô thị của chúng ta chưa theo kịp với tốc độ phát triển của thực tế và không bắt nhịp được với tư duy quản lý hiện đại trên thế giới. Đơn cử, muốn phát triển đô thị trước hết phải là vấn đề quản lý đất đai.

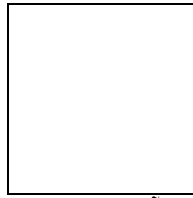
Luật Đất đai năm 1993 có xếp đất đô thị vào 1 trong 6 loại đất, nhưng đến Luật Đất đai 2003 lại bỏ loại đất đô thị, chỉ còn đất nông nghiệp, phi nông nghiệp. Cách phân loại như thế đã không đánh giá được đúng vai trò của đô thị trong yêu cầu phát triển chung của đất nước. Hậu quả, bây giờ không ai thống kê được diện tích đất đô thị là bao nhiêu, hiện chỉ có thống kê đất công sở, đất nhà ở, đất quốc phòng an ninh...

Không nắm được quỹ đất đô thị thì làm sao chúng ta quy hoạch chính xác cho sự phát triển của đô thị, chưa nói đến việc lãng phí nguồn tài nguyên vô cùng quan trọng này, bởi chúng ta không thể đánh thuế đất đô thị. Bên cạnh đó, tư duy quy hoạch của chúng ta vẫn là tư duy của thế kỷ trước, sử dụng đất đai một cách riêng rẽ từng chức năng, khu nhà ở, khu công sở, khu nhà máy, khu thể

thao, thương mại...

Chúng ta đã nhìn thấy những khu đô thị mới ở Hà Nội đều phát triển nhà ở là chính với những khối nhà riêng rẽ, không hình thành phố phường, không dịch vụ, không trường học, không bệnh viện... Trong khi đó, tư duy hiện đại lại khuyến khích sử dụng đất đai chức năng hỗn hợp cả nhà ở, thương mại, công sở, học hành...

Người dân có thể đi mua sắm, đi học, đi chơi rất gần. Việc sử dụng đô thị đa chức năng sẽ giảm bớt phụ thuộc vào ô tô, giảm cự ly, giảm thời gian đi lại, lúc đó chúng ta sẽ có đủ thời gian, sức lực tập trung phát triển mạnh giao thông công cộng. Theo tôi, tư duy phát triển đô thị sử dụng đất đai hỗn hợp là rất quan trọng.

Đô thị Đà Nẵng về đêm. Ảnh: NGUYỄN KHÔI

cuu duong than cong. com

Nhưng nếu chỉ như vậy thì dường như chúng ta lại chưa đề cập đầy đủ vai trò quản lý đô thị của chính quyền địa phương?

- Sự phát triển quá nhanh của đô thị trong khi thể chế, chính sách của chúng ta lại đang giậm chân tại chỗ thì những bất cập tất yếu sẽ xảy ra. Chúng ta đều hiểu đô thị khác nông thôn nhưng trong thể chế chính quyền nước ta hiện hành thì thể chế hành chính theo dạng chính quyền cấp tỉnh, huyện, xã là chính, còn các đô thị được quy về cấp tương đương.

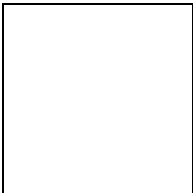
Ví dụ, thành phố trực thuộc trung ương thì quy về đơn vị hành chính cấp tỉnh, thị xã quy về tương đương cấp huyện, thị trấn quy về tương đương cấp xã... Các quy định cũng đều quy định cho tỉnh, huyện, xã, chỉ có một vài chỗ bổ sung đôi chút cho chính quyền đô thị. Trong khi đó, các đô thị mới thật sự là cỗ máy tăng trưởng, chiếm đến 70% GDP của đất nước.

Nhưng nếu chỉ như vậy thì dường như chúng ta lại chưa đề cập đầy đủ vai trò quản lý đô thị của chính quyền địa phương?

- Sự phát triển quá nhanh của đô thị trong khi thể chế, chính sách của chúng ta lại đang giậm chân tại chỗ thì những bất cập tất yếu sẽ xảy ra. Chúng ta đều hiểu đô thị khác nông thôn nhưng trong thể chế chính quyền nước ta hiện hành thì thể chế hành chính theo dạng chính quyền cấp tỉnh, huyện, xã là chính, còn các đô thị được quy về cấp tương đương.

Ví dụ, thành phố trực thuộc trung ương thì quy về đơn vị hành chính cấp tỉnh, thị xã quy về tương đương cấp huyện, thị trấn quy về tương đương cấp xã... Các quy định cũng đều quy định cho tỉnh, huyện, xã, chỉ có một vài chỗ bổ sung đôi chút cho chính quyền đô thị. Trong khi đó, các đô thị mới thật sự là cỗ máy tăng trưởng, chiếm đến 70% GDP của đất nước.

cuu duong than cong. com

cuu duong than cong. com

cuu duong than cong. com

cuu duong than cong. com

Chính vì thế mới đây, Tp.HCM đã đề xuất thí điểm mô hình chính quyền đô thị và được Bộ Chính trị đồng ý cho xây dựng mô hình này. Ông có nghĩ rằng chính quyền đô thị sẽ là “cây đũa thần” làm thay đổi về chất đô thị của chúng ta hiện nay?

- Đô thị khác nông thôn ở nhiều điểm căn bản. Dễ nhận thấy nhất là rất đông khách vãng lai, mà khách vãng lai thì không cần phân biệt địa giới hành chính. Bên cạnh đó, từ hệ thống hạ tầng của

đô thị như đường sá, cống rãnh, điện nước... cho đến các hoạt động sinh hoạt, học tập, giải trí của người dân cũng đều không phụ thuộc vào địa giới hành chính. Do đó quản lý đô thị phải là cấp chính quyền đô thị với những quyền hạn tập trung, thống nhất.

Tp.HCM đề nghị thực hiện chính quyền đô thị là theo tư duy như vậy. Nếu thực hiện thành công, hiệu lực chính quyền sẽ mạnh lên, đồng thời tiết kiệm chi phí bộ máy hành chính rất nhiều.

Quản lý đô thị có nhiều mô hình khác nhau, mô hình hiện tại của chúng ta là dân bầu ra HĐND, HĐND bầu ra chủ tịch UBND, coi như thị trưởng nhưng là mô hình thị trường yếu, người đứng đầu ít quyền hành. Mô hình thứ 2, nhân dân đồng thời bầu riêng rẽ HĐND và thị trưởng, gọi là mô hình thị trường mạnh. Mô hình thứ 3, là nhân dân bầu ra Hội đồng thị chính còn thị trưởng do Chính phủ cử về, gọi là mô hình thị trường cực mạnh. Tôi nghĩ, hiện chính quyền Hà Nội, Tp.HCM cũng đã khá mạnh rồi, nếu thành lập chính quyền đô thị với quyền hạn được phân cấp thêm nữa thì sẽ có tác động rất mạnh đến quản lý đô thị.

Chính vì thế mới đây, Tp.HCM đã đề xuất thí điểm mô hình chính quyền đô thị và được Bộ Chính trị đồng ý cho xây dựng mô hình này. Ông có nghĩ rằng chính quyền đô thị sẽ là “cây đũa thần” làm thay đổi về chất đô thị của chúng ta hiện nay?

- Đô thị khác nông thôn ở nhiều điểm căn bản. Dễ nhận thấy nhất là rất đông khách vãng lai, mà khách vãng lai thì không cần phân biệt địa giới hành chính. Bên cạnh đó, từ hệ thống hạ tầng của đô thị như đường sá, cống rãnh, điện nước... cho đến các hoạt động sinh hoạt, học tập, giải trí của người dân cũng đều không phụ thuộc vào địa giới hành chính. Do đó quản lý đô thị phải là cấp chính quyền đô thị với những quyền hạn tập trung, thống nhất.

Tp.HCM đề nghị thực hiện chính quyền đô thị là theo tư duy như vậy. Nếu thực hiện thành công, hiệu lực chính quyền sẽ mạnh lên, đồng thời tiết kiệm chi phí bộ máy hành chính rất nhiều.

Quản lý đô thị có nhiều mô hình khác nhau, mô hình hiện tại của chúng ta là dân bầu ra HĐND, HĐND bầu ra chủ tịch UBND, coi như thị trưởng nhưng là mô hình thị trường yếu, người đứng đầu ít quyền hành. Mô hình thứ 2, nhân dân đồng thời bầu riêng rẽ HĐND và thị trưởng, gọi là mô hình thị trường mạnh. Mô hình thứ 3, là nhân dân bầu ra Hội đồng thị chính còn thị trưởng do Chính phủ cử về, gọi là mô hình thị trường cực mạnh. Tôi nghĩ, hiện chính quyền Hà Nội, Tp.HCM cũng đã khá mạnh rồi, nếu thành lập chính quyền đô thị với quyền hạn được phân cấp thêm nữa thì sẽ có tác động rất mạnh đến quản lý đô thị.

Trị “bệnh” đô thị, muộn còn hơn không

Nhưng nhiều người lo ngại rằng khi phân cấp mạnh cho chính quyền đô thị sẽ nảy sinh ra những vấn đề có thể gây bức xúc dư luận, ví dụ có chính quyền đô thị muốn sử dụng giải pháp hạn chế người nhập cư, muốn áp dụng các biện pháp xử phạt hành chính tăng mạnh để thiết lập trật tự xã hội... Quan điểm của ông về vấn đề này?

- Về vấn đề hạn chế người nhập cư tôi cho đó là tư duy cục bộ, hẹp hòi. Phải hiểu rằng theo quy luật thị trường, lao động sẽ tập trung vào những đô thị phát triển, có nhiều công ăn việc làm. Đô thị đó muốn phát triển cũng rất cần đến lực lượng lao động ngoại tỉnh này. Ngăn sông cấm chợ chính

là mình tự bóp cổ mình. Chúng ta phải nhìn vào thực chất vấn đề ở đây là, ý định hạn chế nhập cư xuất phát từ năng lực của các ngành chức năng trong đô thị còn quá yếu kém, điện nước thiếu, hạ tầng giáo dục yếu, hạ tầng giao thông kém... Nhưng nếu vì vậy mà không hoan nghênh dân nhập cư thì coi như không nhìn vào lợi ích tổng thể của cả đô thị.

Vậy thử hình dung nếu chúng ta không thay đổi tư duy trong quản lý đô thị thì đô thị Việt Nam sẽ ra sao trong 10, 20 năm tới?

- Chắc chắn sẽ ngày càng ô nhiễm môi trường, tắc nghẽn giao thông, hai “bệnh” đô thị quan trọng nhất. Lẽ ra, cách đây 10 năm chúng ta đã phải cử người đi học quản lý đô thị, quy hoạch đô thị ở các nước tiên tiến. Đến thời điểm này là muộn, nhưng muộn còn hơn không, chúng ta đang rất cần nguồn nhân lực có trình độ cao về quản lý đô thị hiện đại.

Xin cảm ơn ông!

(Theo SGGP)

- [Quay lại](#)
- [In bài này](#)
- [Gửi bài này cho bạn bè](#)

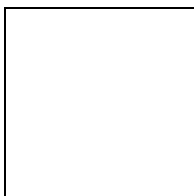
Tin mới nhất

- [Mua BĐS nên chọn giá hay chọn chủ đầu tư? \(22/08\)](#)
- [Nghị định mới sẽ chặn cửa quỹ đầu tư BĐS? \(22/08\)](#)
- [Cần nhắc thân trọng với từng vị trí di dời trụ sở các bộ, ngành \(22/08\)](#)
- [Chỉ số giá BĐS khó phản ánh đúng thị trường Hà Nội \(22/08\)](#)
- [BDS nghỉ dưỡng ven biển vẫn “sống khỏe” \(22/08\)](#)
- ["Người dân cần đổi mới tư duy về sở hữu nhà ở" \(21/08\)](#)
- [Chung cư mini: Tranh chấp sẽ còn rất phức tạp \(21/08\)](#)

Quản lý đô thị ở Hà Nội

Còn thiếu những mô hình chuẩn

Cập nhật lúc 21:26, Thứ năm, 12/07/2012 (GMT+7)

cuu duong than cong. com

Một công trình trong Công viên Tuổi trẻ. Ảnh: THÙY LINH

Phiên chất vấn của kỳ họp HĐND thành phố Hà Nội khóa 14 diễn ra vào ngày 12-7, tập trung làm rõ các vấn đề về đầu tư xây dựng, quản lý các công viên, vườn hoa và chung cư trên địa bàn Thủ đô.

Nhiều công viên nhưng vẫn thiếu khu vui chơi

Hà Nội hiện có gần 70 công viên, vườn hoa, nhưng người dân vẫn luôn thấy thiếu những địa điểm thư giãn, vui chơi, giải trí. Nhất là vào dịp hè, trẻ em có rất ít điểm vui chơi, hoạt động thể chất ngoài trời bảo đảm an toàn. Phản ánh thực tế ấy, nhiều đại biểu chất vấn khá gay gắt về việc quy hoạch và quản lý đầu tư khai thác, sử dụng các công viên và hồ trên địa bàn chưa hiệu quả. Cụ thể, các Công viên Tuổi trẻ, Thủ Lệ, Đống Đa, Hòa Bình, hồ Thành Công, hồ Ba Mẫu... đang có nhiều bất cập, gây bức xúc trong dư luận.

Dự án Công viên Tuổi trẻ được thành phố quy hoạch từ năm 2000 với diện tích hơn 26 ha, mang tính chất là công viên cấp thành phố, phục vụ nhu cầu vui chơi, giải trí, thể dục, thể thao và nghỉ ngơi của nhân dân. Cho tới nay đã qua hơn mười năm, sau vài lần thay đổi chủ đầu tư, dự án vẫn chưa được hoàn thành. Đáng chú ý là trong quá trình xây dựng và khai thác, nhiều diện tích đất và không gian của công viên bị đầu tư sai quy hoạch, sai mục đích sử dụng. Các hạng mục xây dựng trong công viên từ những năm 2001 đến 2007 phần lớn không có giấy phép xây dựng như: Nhà hàng Tuổi trẻ ; nhà dịch vụ ten-nít; nhà khung thép đa năng; nhà kho, sân khấu, đường đua thể

thức 1... Một số công trình sử dụng sai mục đích, gồm tầng hầm để xe, cửa sân khấu ngoài trời... Những vi phạm này đã ảnh hưởng lớn đến cảnh quan, môi trường; không phù hợp với tính chất hoạt động của công viên, gây bức xúc trong nhân dân. Công viên Hòa Bình rộng 20 ha được khánh thành vào dịp Đại lễ kỷ niệm 1000 năm Thăng Long - Hà Nội, nhưng sau thời gian ngắn đưa vào sử dụng đã bị xuống cấp; công tác quản lý chưa tốt dẫn đến tình trạng nhiều lều lán lấn chiếm diện tích trong công viên, gây mất mỹ quan đô thị, ảnh hưởng vệ sinh môi trường.

Dự án Công viên văn hóa thể thao, vui chơi Đồng Đa có diện tích 7,26 ha triển khai rất chậm...

Phó Chủ tịch UBND thành phố Hà Nội Nguyễn Văn Khôi khẳng định, những tồn tại nêu trên là do chính quyền địa phương và cơ quan quản lý chuyên ngành là Sở Xây dựng chưa triển khai quyết liệt; xử lý các vi phạm chậm tiến độ, giải phóng mặt bằng còn thiếu kiên quyết... Thời gian tới, thành phố sẽ đốc thúc các đơn vị giải quyết với tiến độ cụ thể như: cưỡng chế, giải tỏa bảy công trình tái lấn chiếm tại Công viên Tuổi trẻ trong quý III; hoàn thành giải phóng mặt bằng còn lại của công viên và bàn giao cho chủ đầu tư trong năm 2013. Lập phương án quản lý công viên này theo mô hình công trình công ích dưới sự quản lý của Sở Xây dựng. Đối với Công viên Đồng Đa sẽ hoàn thiện quy hoạch vào quý IV - 2012; tiến hành giải phóng mặt bằng trong năm 2013-2014, thực hiện dự án từ năm 2014...

Đại biểu Nguyễn Hữu Thắng cho rằng, bên cạnh việc đốc thúc về tiến độ xây dựng, thành phố cần quan tâm nghiên cứu cơ chế đầu tư và mô hình quản lý công viên cho phù hợp nhằm phát huy được hiệu quả đầu tư. Hiện nay có tình trạng ngân sách không đủ đầu tư xây dựng các khu vui chơi, giải trí, nhưng hoạt động xã hội hóa ở lĩnh vực này lại rất "rút rè". Chủ trương này cần được xác định rõ ràng để các dự án sớm được triển khai, tạo những địa điểm vui chơi mới cho người dân. Nhất trí với ý kiến này, Chủ tịch HĐND thành phố Hà Nội Ngô Thị Doãn Thanh đề nghị UBND thành phố cần lựa chọn mô hình quản lý khả thi. Có thể phân thành hai loại công viên: công viên, vườn hoa công cộng thì đầu tư ngân sách; công viên vui chơi, giải trí thì tiến hành xã hội hóa đầu tư xây dựng. Khi các dự án đã được phê duyệt, cần đề ra kế hoạch triển khai với tiến độ triển khai cụ thể, quyết liệt.

Quản lý chung cư còn bất cập

Về công tác quản lý chung cư, đại biểu Nguyễn Hoài Nam yêu cầu thành phố cho biết thời điểm ban hành quy chế quản lý nhà chung cư. Thành phố cần chủ động trong lĩnh vực này, chứ không chỉ đợi Bộ Xây dựng thực hiện. Hiện nay, các mô hình quản lý đều rất bất cập, gây nhiều bức xúc trong nhân dân. Đại biểu Nguyễn Văn Tài phản ánh, hiện nay tỷ lệ cấp giấy chứng nhận quyền sở hữu nhà cho người dân tại các chung cư đạt rất thấp, ảnh hưởng rất lớn đến các giao dịch dân sự của người dân...

Trả lời vấn đề này, Giám đốc Sở Xây dựng Nguyễn Thế Hùng cho biết: Từ năm 2001 đến nay, trên địa bàn thành phố nhiều nhà chung cư cao tầng đã đưa vào sử dụng và được quản lý theo một trong ba mô hình. Mô hình thứ nhất là chủ đầu tư trực tiếp quản lý. Đây là dạng quản lý phổ biến nhất và cũng phức tạp nhất, do rất nhiều dự án chung cư chưa hoàn thành bàn giao hạ tầng; số dân về ở chưa đạt 50%... Ở mô hình này, việc xác định chi phí quản lý dịch vụ có sự chênh lệch nhau rất lớn dẫn đến có sự không đồng đều từ chất lượng dịch vụ đến trách nhiệm của đơn vị cung cấp dịch vụ và chủ đầu tư. Mô hình thứ hai do Ban quản trị quản lý như ở chung cư 17 T10, 17 T11 Khu đô thị

Trung Hòa - Nhân Chính. Mô hình thứ ba là Công ty TNHH một thành viên Quản lý và Phát triển nhà quản lý, chủ yếu tại các dự án nhà chung cư tái định cư phục vụ di dân GPMB; nhà chính sách... Qua các mô hình này cho thấy, các quy định về quản lý, sử dụng nhà chung cư còn thiếu, chồng chéo và nhiều nội dung bất cập, không phù hợp với thực tiễn. Về vấn đề cấp giấy chứng nhận sử dụng đất chậm là do chính quyền các cấp chưa thường xuyên tổ chức kiểm tra, giám sát các chủ đầu tư dự án, các hộ dân sống trong nhà chung cư để giải quyết kịp thời những phản ánh của người dân.

Sở Xây dựng nhận trách nhiệm đã chưa chủ động chủ trì tổ chức kiểm tra việc thực hiện của các quận, huyện và các chủ đầu tư trong công tác quản lý về cấp giấy chứng nhận quyền sở hữu nhà và quyền sử dụng đất; về giá dịch vụ và về sử dụng nhà chung cư đề đề xuất, báo cáo UBND thành phố giải quyết kịp thời các khó khăn, vướng mắc. Để giải quyết những bất cập nói trên, trong quý III- 2012, Sở sẽ thành lập đoàn kiểm tra, xử lý những vi phạm trong quản lý vận hành nhà chung cư, vi phạm về thực hiện cung cấp dịch vụ nhà chung cư, đồng thời tham mưu đề xuất giải pháp về mô hình quản lý nhà chung cư, phương pháp xác định giá dịch vụ nhà chung cư. Sở khẩn trương hoàn thiện Quy chế quản lý sử dụng nhà chung cư trên địa bàn trình UBND thành phố phê duyệt. Đồng thời, trong quý IV-2012, UBND thành phố sẽ làm việc với Bộ Xây dựng đề bổ sung sửa đổi Quy chế quản lý sử dụng nhà chung cư ban hành kèm theo Quyết định số 08/2008/QĐ-BXD ngày 28-5-2008 cho phù hợp với thực tế, tạo hành lang pháp lý để UBND thành phố ban hành Quy chế quản lý sử dụng nhà chung cư trên địa bàn thành phố.

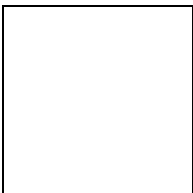
Mong rằng những hạn chế, bất cập nói trên sớm được UBND thành phố và các đơn vị liên quan khẩn trương giải quyết theo những giải pháp và tiến độ đã đặt ra, nhằm giải tỏa những bức xúc trong dư luận, đồng thời nâng cao chất lượng cuộc sống cho người dân Thủ đô, góp phần quản lý đô thị hiệu quả.

HẠNH NGUYỄN

Đà Nẵng - Mô hình chuẩn về quản lý đô thị

[Xem tin gốc](#)

[Lao Động](#) - 26 tháng trước 54 lượt xem

(LĐ) - Sau hơn 1 năm thí điểm thực hiện việc không tổ chức hội đồng nhân dân (HĐND) 8 quận, huyện và 45 phường tại Đà Nẵng, mọi chỉ tiêu kinh tế - xã hội, an ninh quốc phòng của địa phương đều đảm bảo, quyền dân chủ người dân được phát huy.

[Facebook](#) [Twitter](#) [0 bình chọn](#) [Viết bình luận](#) [Lưu bài này](#)

Bộ máy chính quyền toàn TP được vận hành đồng bộ, thống nhất, nhanh, linh hoạt và hiệu quả hơn trước. Đây là bước tiến triển tốt để xây dựng mô hình chuẩn về quản lý đô thị.

Phát huy vai trò người đứng đầu

Khác với một số tỉnh, thành phố trực thuộc trung ương khác của cả nước, Đà Nẵng triển khai thí điểm không tổ chức HĐND các cấp quận, huyện, phường được thực hiện rất chủ động. Ngay sau khi có chủ trương của Quốc hội (thông qua Nghị quyết 26/2008), phê duyệt kế hoạch của Chính phủ, Đà Nẵng triển khai thực hiện ngay với sự chỉ đạo trực tiếp của Thường vụ Thành ủy, thường trực HĐND, UBND TP (không thành lập ban chỉ đạo). Từ việc ban hành các văn bản chỉ đạo cho đến công tác tuyên truyền được triển khai nhanh, sát, nên công tác tổ chức nhân sự được đồng thuận. Yếu tố dẫn đến thành công nhanh khi thực hiện thí điểm chủ trương này tại Đà Nẵng, phải nhắc đến “truyền thống” điều hành nhất quán của bộ máy hành chính địa phương. Đặc biệt sau ngày chia tách tỉnh.

Theo Bí thư Thành ủy Đà Nẵng - ông Nguyễn Bá Thanh, phải khẳng định rằng vai trò của HĐND rất quan trọng qua nhiều thời kỳ. Tuy nhiên, hiện nay không còn như trước nữa. Nhất là ở các đô thị, với sự chỉ đạo, điều hành được tập trung, nhất quán. Các điều kiện để “tương tác” giữa bộ máy chính quyền và người dân rất thuận tiện, nhiều kênh, đảm bảo tối đa quyền dân chủ cơ sở.

Khi không tổ chức HĐND các cấp quận, huyện, phường, chủ tịch UBND các địa phương được bổ nhiệm trực tiếp, trách nhiệm người đứng đầu của họ được khẳng định và quan trọng hơn là ý thức về trách nhiệm đó chắc chắn được nâng cao. Khi sai phạm, họ có thể bị miễn nhiệm ngay mà không cần chờ... đến kỳ họp HĐND đồng cấp. Ngược lại, vai trò tự chủ của chính quyền cơ sở, người đứng đầu được phát huy. Chính vì thế mà hiệu quả công việc cao hơn. Sau hơn 1 năm thí điểm, Đà Nẵng vẫn giữ được vị trí đứng đầu về chỉ số năng lực cạnh tranh cấp tỉnh liên tiếp (CPI). Bổ nhiệm trực tiếp không nhất thiết phải lấy người địa phương, vì thế công tác tổ chức linh hoạt, chất lượng cán bộ cũng được nâng cao.

Những phát sinh được giải quyết nhanh hơn

GD Sở Nội vụ Đà Nẵng - ông Đặng Công Ngữ cho biết, khảo sát tại 69 cơ quan, đơn vị trên địa bàn TP năm 2009 đối với việc cung ứng dịch vụ hành chính công đều cho kết quả trên 95%. Sau khi không thực hiện HĐND, quyền và lợi ích của người dân vẫn đảm bảo, nâng cao. Đã có nhiều ý kiến băn khoăn về sự thiếu vắng vai trò giám sát. Nhưng thực tế không đáng lo ngại như vậy. Vai trò giám sát, kiểm tra của cấp ủy Đảng, Ủy ban MTTQVN, các tổ chức đoàn thể được nâng cao, thường xuyên giám sát UBND.

Tuy nhiên, chủ trương tăng cường vai trò giám sát của HĐND cấp TP đến các cấp quận, huyện, phường cho đến nay chưa có hướng dẫn cụ thể từ trung ương. Những bổ sung về nhân sự, tài chính, chương trình hoạt động... chưa được cụ thể, vì thế còn lúng túng khi thực hiện. Cũng theo ông Ngữ, mô hình này (không tổ chức HĐND các cấp quận, huyện, phường) phù hợp đối với quản lý nhà nước ở đô thị hơn là khu vực nông thôn.

Còn Phó Chủ tịch UBND quận Ngũ Hành Sơn - ông Huỳnh Đức Đình thì hồ hởi ra mặt: “Tôi phụ trách công tác giải tỏa, đền bù, tái định cư, việc tiếp xúc với dân thường xuyên và “nóng bỏng” nên thấy rõ những thuận lợi, ưu điểm khi không có tổ chức HĐND. Nhiều vấn đề phát sinh, theo thẩm quyền chức năng đã được giải quyết kịp thời mà không cần chờ đến kỳ họp HĐND. Công việc của dân được giải quyết nhanh. Tôi hoàn toàn ủng hộ chủ trương này, chỉ có điều nên đổi tên UBND thành ủy ban hành chính thì hợp lý hơn khi đã bỏ HĐND.

Thanh Hải

Kinh nghiệm quản lý đô thị tại Pháp: Nhà ở xã hội chiếm 20% tổng số căn hộ trên địa bàn

Mới đây, đoàn công tác Bộ Xây dựng do Bộ trưởng Nguyễn Hồng Quân dẫn đầu đã đến thăm và làm việc tại CH Pháp và Vương quốc Anh. Đoàn đã được các chuyên gia Anh, Pháp chia sẻ nhiều kinh nghiệm trong thực tế quản lý đô thị.

Tại Pháp, đoàn dành nhiều thời gian để trao đổi và tìm hiểu kỹ về mô hình quản lý vùng đô thị và quản lý từng khu vực cụ thể của Thủ đô Paris. Theo đó, do đặc thù của Thủ đô Paris có cả khu cũ và khu phát triển mới, quy hoạch chi tiết xây dựng đô thị đã đề ra các quy định rất cụ thể. Các chỉ tiêu quy hoạch tương tự như quy định hiện hành của Việt Nam. Tuy nhiên bên cạnh đó, quy hoạch chi tiết của Paris còn chỉ rõ và đưa ra các giải pháp quy hoạch cây xanh (bao gồm hệ thống cây xanh hiện có cần được bảo vệ và hệ thống cây xanh cần bổ sung mới được cụ thể hoá trong thiết kế đô thị), quy hoạch tầm nhìn (giới hạn chiều cao để đảm bảo tuyến nhìn), các khu vực dễ bị phá vỡ (bị lụt, sụt lún, có mạch nước ngầm cần bảo vệ...).

Về cấp phép xây dựng, Paris chia làm ba dạng gồm nhà ở đơn lẻ, nhà từ 3 block trở lên và dự án có ảnh hưởng rộng. Quy trình cấp phép như nhau với cả 3 dạng này. Song đối với các dự án phát triển đô thị có mức độ ảnh hưởng lớn, Pháp có những quy định cụ thể đối với chủ đầu tư của dự án. Mỗi dự án có 1 chủ đầu tư cấp 1 thay mặt các nhà phát triển riêng lẻ để đàm phán với chính quyền về các nội dung của quy hoạch chi tiết. Chỉ có các ngân hàng lớn mới được tham gia vào các dự án loại này. Chính quyền cử một đại diện, hưởng lương Nhà nước tham gia Cty là chủ đầu tư để đảm bảo chăm lo lợi ích công cộng nhưng đồng thời dự án vẫn khả thi về mặt thị trường. Nhà đầu tư tư nhân chỉ có thể là nhà đầu tư thứ phát. Để đảm bảo quỹ nhà ở xã hội, mỗi khu vực sẽ được tính toán cụ thể nhu cầu nhà ở xã hội, từ đó phân bổ vào các dự án. Nhà ở xã hội không xây dựng thành một khu vực riêng. Dự án từ 800m2 sàn trở lên phải có tối thiểu 2 căn hộ nhà ở xã hội. Mỗi xã, quận phải đảm bảo số căn hộ nhà ở xã hội bằng 20% tổng số căn hộ trên địa bàn.

Khu vực nông thôn ở Pháp được quản lý theo hai hình thức: Quy định khống chế hình thức ngôi nhà (chiều cao, hình thức mái...) hoặc theo hệ sổ sử dụng đất. Căn cứ quy hoạch chi tiết và các quy định cụ thể, chủ đầu tư lập hồ sơ xin phép cấp phép. Do các thông tin đều được công bố rộng rãi nên về nguyên tắc người dân phải nắm rõ các quy định khi thực hiện hồ sơ xin phép. Do vậy, thời gian cấp phép không bị hạn chế, có thể đến 3 tháng, 6 tháng hoặc cả năm đối với dự án lớn.

Tương tự như vậy, tại Anh, thời gian cấp phép cũng có thể kéo dài đến hàng tháng, thậm chí hàng năm. Với một số công trình có vai trò quan trọng, Chính phủ sẽ đánh giá trên toàn quốc và Ủy ban toàn quốc sẽ họp để quyết định chứ không do chính quyền địa phương cấp như thông thường. Điều này giúp cho các địa phương có thể giảm thời gian cấp phép xuống tối đa dưới 2 năm. Giấy phép gồm hai nội dung là giấy phép quy hoạch và giấy phép xây dựng. Trường hợp có giấy phép quy hoạch, chủ đầu tư vẫn có thể khởi công không cần đợi giấy phép xây dựng nhưng phải tự chịu trách nhiệm đảm bảo đúng các yêu cầu hiện hành, chịu mọi chi phí phát sinh nếu có và bị yêu cầu điều chỉnh.

Cũng tại Anh, đoàn đã trao đổi và tìm hiểu về mô hình quản lý công tác xây dựng phát triển bền vững, tham quan Công viên sáng tạo BRE (Tổ chức Nghiên cứu Anh). Công viên gồm 12 tòa nhà trình diễn các nội dung bền vững, giảm thiểu hoặc không phát tán khí thải các-bon. Với việc áp dụng các phương pháp đánh giá xanh (BREAM 98) và hệ thống tiêu chuẩn đánh giá công trình xanh gồm 6 cấp độ, các công trình đã chứng minh các khả năng áp dụng cho các chức năng sử dụng khác nhau, ở các mức đầu tư khác nhau để giảm thiểu khí thải các-bon, tiến tới trung hòa các-bon (phát thải bằng 0). Các kinh nghiệm của Vương quốc Anh cho thấy, bên cạnh các giải pháp kỹ thuật và phát triển thị trường công nghệ và vật liệu, một yếu tố mấu chốt để phát triển bền vững là làm sao để vấn đề nói trên nhận được sự quan tâm của toàn bộ hệ thống chính trị và toàn thể xã hội.

Trần Quốc Thái

cuu duong than cong. com

8 tỉnh, thành nghiên cứu mô hình chính quyền đô thị

Phó thủ tướng Nguyễn Xuân Phúc vừa giao 8 tỉnh cùng một số bộ, ngành nghiên cứu đề xuất mô hình tổ chức chính quyền đô thị.

> 'Phải tính đến việc dân bầu người đứng đầu đô thị'

Theo kế hoạch được Phó thủ tướng Nguyễn Xuân Phúc phê duyệt, 8 địa phương thực hiện báo cáo chuyên đề nghiên cứu đề xuất mô hình tổ chức chính quyền đô thị gồm UBND các địa phương: Hà Nội, TP HCM, Đà Nẵng, Hải Phòng; Cần Thơ; tỉnh Nghệ An; Bà Rịa - Vũng Tàu và Nam Định.

Một số cơ quan cũng được giao nhiệm vụ này gồm Ban Tổ chức trung ương, Ủy ban trung ương MTTQ, Văn phòng Quốc hội; các bộ Quốc phòng, Công an, Tư pháp, Tài chính, Xây dựng, Kế hoạch Đầu tư, Tài nguyên Môi trường, Nội vụ và Viện Khoa học xã hội Việt Nam. Bộ Nội vụ có trách nhiệm chủ trì, phối hợp với Văn phòng Chính phủ đốc thúc các bộ, ngành xây dựng nội dung đề án.

Theo kế
hoạch, Hà Nội
sẽ nghiên cứu
đề xuất mô
hình tổ chức
chính quyền đô
thị; thực trạng
phân cấp giữa
chính quyền
thành phố với
quận, huyện,
thị xã, xã,
phường, thị
trấn trên địa
bàn và đề xuất
các nội dung
phân cấp cụ
thể. Ảnh: H.Hà

- X. Chính.

Theo kế hoạch,
Hà Nội sẽ
nghiên cứu đề
xuất mô hình
tổ chức chính
quyền đô thị;
thực trạng
phân cấp giữa
chính quyền
thành phố với

quận, huyện,
thị xã, xã,
phường, thị
trấn trên địa
bàn và đề xuất
các nội dung
phân cấp cụ
thể. Ảnh: H.Hà
- X. Chính.

Theo Ban chỉ đạo trung ương xây dựng Đề án thí điểm mô hình chính quyền đô thị, hiện, việc đổi mới tổ chức và hoạt động của chính quyền địa phương đang đặt ra yêu cầu cần thiết phải làm rõ sự khác biệt giữa đô thị và nông thôn. Từ đó xác định mô hình tổ chức bộ máy, quy định chức năng, nhiệm vụ, thẩm quyền, trách nhiệm và cơ chế hoạt động phù hợp với chính quyền đô thị và chính quyền nông thôn nhằm bảo đảm tính thống nhất, thông suốt, hiệu lực, hiệu quả quản lý của mỗi cấp chính quyền.

Ban chỉ đạo cũng nêu định hướng nghiên cứu với 3 phương án về mô hình tổ chức, trong đó chú trọng xác định nội dung cơ chế hoạt động của chính quyền đô thị. Theo đó, phương án 1, xây dựng mô hình tổ chức chính quyền đô thị theo 3 cấp hành chính như hiện nay, xác định rõ mô hình tổ chức, cơ chế hoạt động mới đối với chính quyền đô thị theo hướng phân biệt với chính quyền nông thôn.

Phương án 2, xây dựng mô hình tổ chức chính quyền đô thị theo 3 cấp hành chính như hiện nay, nhưng có sự đổi mới về mô hình tổ chức và cơ chế hoạt động phù hợp với xu hướng tổ chức chính quyền đô thị hiện đại của các nước trên thế giới. Phương án 3, cải cách mạnh chính quyền địa phương, xây dựng mô hình chính quyền đô thị theo mô hình mới là chính quyền một cấp đại diện, hai cấp hành chính.

Trong các báo cáo chuyên đề của 8 địa phương nêu trên, Phó Thủ tướng lưu ý nội dung đề xuất mô hình tổ chức chính quyền đô thị và quy định nhiệm vụ, quyền hạn cụ thể của chính quyền đô thị và chính quyền nông thôn trong chính quyền đô thị hoặc đề xuất mô hình tổ chức chính quyền đô thị; thực trạng phân cấp giữa chính quyền thành phố với quận, huyện, thị xã, xã, phường, thị trấn trên địa bàn và đề xuất các nội dung phân cấp cụ thể khi xây dựng chính quyền đô thị...

Thời gian hoàn thành các báo cáo này là trước 30/7/2012. Đề án thí điểm mô hình tổ chức chính quyền đô thị sau khi hoàn thiện sẽ được trình Ban Bí thư Trung ương Đảng.

Nhật Lam